

De Three Campsite Rally 2007

Onze reisleader had ons gevraagd om een verslagje te maken van onze ICA rally naar Frankrijk. Het mag niet te lang worden!! Maar hoe beschrijf je drie weken waarin zoveel gebeurd is op een halve bladzijde? Dus is het verslag iets anders uitgevallen dan u gewend bent. Voor de deelnemers aan de rally wel leuk en voor de andere lezers zouden we willen zeggen: “Lees het door of bekijk alleen de plaatjes.” U zult dan in ieder geval de conclusie kunnen trekken dat het een zeer geslaagde rally is geweest. Door het grote aantal deelnemers werd de rally met twee groepen uitgevoerd. Wij kunnen dus alleen maar verslag doen van onze groep. Beide groepen bezochten dezelfde campings en plekjes. De eerste groep stond onder leiding van Henk en Reini Ros en onze groep werd geleid door Aris en Gerda Mantje. Wij werden op 6 juni verwacht op camping “Chez Père Jules” in Ligniac van het Nederlandse paar Marijke Vos en Rob van

Boshuysen. We hebben Marijke en Rob leren kennen als een paar dat voor ieder van ons op een zeer persoonlijke manier klaar stond en er voor zorgde dat het ons aan niets ontbrak. Vooral de “Aanschuiftafel” viel letterlijk en figuurlijk in de smaak. Eenden en kippen liepen vrij op de camping en op een wekje daarnaast woonden drie ezels, die dankzij Marijke een goede conditie hielden. We hebben ze zien rennen!

Ons eerste “Happy Hour” was al de eerste middag om de verjaardag van Luc te vieren. Het was gelijk een leuke kennismaking met de deelnemers aan de rally.

Door een flinke regenbui kwam er helaas voor velen een vroegtijdig einde aan dit feestje.

In onze groep maakten we kennis met drie nationaliteiten. Behalve de Nederlanders waren er een Duits echtpaar en vier Engelse echtparen.

Heel goed om weer eens je vreemde talen op te halen en bovendien geeft dit veel gespreksstof tijdens het diner.

Onze eerste excursie ging naar een slakkenkwekerij, een familiebedrijf in Drugeac: “l’Escargot du Coucoulet”. Behalve het bekijken en luisteren naar de uitleg hoe de beestjes worden gekweekt moest er ook geproefd worden.

Voor een flink aantal van de mensen voor de eerste keer. Niet iedereen durfde de slakkengerechten te proberen, maar voor sommigen bleek het zeer onverwacht een tractatie te zijn.

's Middags maakten we een boottochtje op de Dordogne. Van de verdronken dorpen in het stuwmeer konden we natuurlijk niets zien, maar wel de grote stuwdam de “Barrage de l’aigle”. Later zijn we daar nog met onze auto’s naar toe gereden.

Aan het einde van de middag was er een door Aris en Gerda georganiseerd “Happy Hour”

Op zaterdagmorgen 9 juni hebben we een picknick gehouden aan het stuwmeer van Bort bij Château de Val. Onze gastheer Rob had zijn aanhanger volgeladen om voor ons een comfortabele picknickplaats te bouwen. Alles was weer voortreffelijk geregeld.

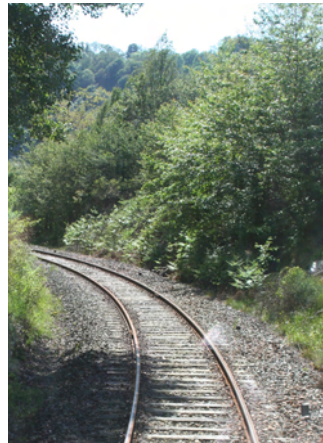
's Middags ging het gezelschap met de historische trein naar het Massif Central. Plaatselijke wegen werden op ouderwetse wijze door een tweetal meerrijdende meisjes afgezet met een rood-witte ketting. Dat betekende dat er bij elke weg gestopt moest worden. Onze twee hondjes mochten gelukkig mee.

Prachtige vergezichten en hoge bruggen markeerden de tocht.

Vlaktbij de brug zette de machinist de trein stil en konden we allemaal even de benen strekken en de omgeving bekijken.

Na afloop van de treinreis volgde een excursie in Avèze bij een fabriek van speciale dranken die gemaakt werden van de wortels van de gentiaan.

De zondag daarna was weer een vrije dag, voor velen een echte rustdag.

Maandag 11 juni stond in het teken van de puzzeltocht. We hadden allemaal een blad waarop een mooie touristische route stond aangegeven en onderweg hadden we 39 vragen te beantwoorden over de streek waar we doorheen reden. Via de Gorges de la Dordogne kwamen we in Mauriac, waar de Zwarte Madonna moest worden gevonden. Een volgende prachtige plek in de route was Salers, boven op de berg. Voor velen was dit een aangename

stop. Er was daar ook veel te zien. De vragen konden 's avonds ingeleverd worden en aan het einde van het diner werden die nagekeken. Er kwam een winnaar uit de bus, nou ja.....een winnaar? Daar is nog druk over gediscussieerd.

Dinsdagmorgen kregen Tiny en Riet een telefonische oproep uit Nederland die hen noodzaakten om nog diezelfde morgen terug naar huis te gaan. Jammer dat zij het afscheidsdiner van deze campsite niet meer konden meemaken.

Aris bedankte Marijke, Rob en de overige medewerkers, namens de deelnemers aan de rally, voor hun goede zorgen. Het diner werd opgeleusterd door enkele muzikanten uit de streek.

De volgende dag haakten we de caravans achter de auto's en gingen op weg naar de volgende camping in La Romieu. "Camp de Florence" was een heel ander soort camping waar ieder een flinke afgescheiden plaats kreeg.

Als avondeten kregen we van de campingeigenaars een barbecue aangeboden met vlees en talrijke lekkere salades.

De volgende morgen begon met een excursie naar La Romieu. Vlak bij het dorp dat op een hoogte is gelegen, bevond zich een oeroude wasplaats, die zijn water vanuit de rotsen kreeg.

In het stadje was een oude abdij gevestigd, het

Collegium Historial, waar wij een rondleiding kregen. Onze twee tekkelers mochten er niet naar binnen, zodat een van ons, samen

met de baas van Jessie buiten aan de koffietafel belandde.

Het stadje heeft ook een legende: “La légende des chats”. Het komt erop neer dat Angelique in 1338 het stadje redde van een ramp door een grote groep katten te verbergen tijdens een hongersnood. Die katten zorgden direct na die periode van voedselschaarste ervoor dat de ratten de oogst niet konden opeten. Door een standbeeld van Angelique midden in het stadje blijft deze geschiedenis voor iedereen bewaard.

Ook zijn er veel beeldjes van katten aan de muren van de huizen te zien.

De volgende dag, vrijdag 15 juni, gingen we met een bus de omgeving verkennen. Onze honden mochten niet mee, dus Peter en Jan gingen met eigen auto. Eerst bezochten we een kasteel waarvan de daken bij een verhuizing door de eigenaar waren meegenomen.

De naam van dit kasteel: "Laressingle". We konden er wel heerlijk koffie drinken op een terrasje in de zon. Na een bezichtiging van het kasteel ging de reis verder naar een wijngoed "La Devèze" waar armagnac en allerlei varianten daarvan worden vervaardigd.

De patron legde alles met veel humor uit en natuurlijk konden er ook flessen worden gekocht.

In de voortuin van dit wijngoed zaten we rond één uur aan de meegebrachte lunch.

Het doel voor die middag was château Monluc, waar eveneens armagnac wordt gemaakt. Daar bezichtigden we de wijnkelder.

De eigenaar van dit chateau vond een apparaat uit waarmee hij honderd flessen tegelijk kon keren. Volgens onze rondleidster is dit nergens anders ter wereld te zien.

De zaterdag was gepland voor een touristische tocht met eigen auto van La Romieu naar Valence sur Baise met de Abdij van Flaran (*links*). Daarna Cassaigne, Laressingle en via Condom weer terug.

Belangrijke pleisterplaatsten waren de abdij, het Château de Cassaigne (*rechts*) met onder andere de verkoop van stopflessen met pruimen op armagnac, die bij velen goed in de smaak vielen. Vlakbij kon je heerlijk eten in een restaurant tegenover het kasteel. De

tocht ging verder over het stadje Laressingle en het dorpie Blaziert.

Zondag 17 juni was weer een vrije dag die we al luierend op de camping hebben doorgebracht

In het programma was ruimte ingepland voor spelletjes petanque ook wel jeu de boules genoemd. Op de volgende camping zou er zelfs een wedstrijd tegen de plaatselijke club plaats vinden. Op maandagmiddag werd geoefend onder lei-

ding van fanatieke “ballengooiers” Er was veel belangstelling voor en sommigen bleken het wel erg goed te doen.

Op dinsdag maakte de groep zich rond tien uur klaar voor een wandeling in de omgeving van de camping, waarbij de temperatuur flink hoog was.

Het was de laatste dag op de camping waar we de hevigste onweersbui van ons leven hebben meegemaakt. Omgewaaide bomen en snelstromend water over de bergwegen.

's Avonds was er weer het traditionele afscheidsdiner dat werd gehouden in het restaurant van de camping.

De volgende dag zou de reis naar de laatste van de drie campings plaats vinden weer in de richting van het noorden.

Onze laatste camping was een kasteel bij het dorpje Champs Romain, "Château le Verdoyer". Behalve de mooie plaatsen was er nog een uitzonderlijke service: Elke morgen bezorgde een kleindochter van Richard om half negen het verse brood "aan de deur".

Op het terrein bevinden zich een drietal vijvers op verschillende nivo's.

Vroeger liep er een treintje langs het kasteel en het stationsgebouw is nu het grote gebouw met de wasgelegenheden. 's Avonds waren we al direct uitgenodigd voor een welkomstdiner.

Er werden vooral streekgerechten geserveerd en het hoofdgerecht was anoniem. Later vroeg onze gastheer Richard of iemand wist wat hij had gegeten. Een van de gasten gokte: gestoofde eendenmagen! Ja hoor! Daar schrok iedereen toch wel even van.

Er werden vooral streekgerechten geserveerd en het hoofdgerecht was anoniem. Later vroeg onze gastheer Richard of iemand wist wat hij had gegeten. Een van de gasten gokte: gestoofde eendenmagen! Ja hoor! Daar schrok iedereen toch wel even van.

De volgende dag presenteerde een deskundige

drie soorten likeur uit de streek. De belangrijkste smaakmakers daarin zijn kastanjes en walnoten. Onze gastheer vertelde over zijn eigen specialiteit cognac. Daar was hij jarenlang vertegenwoordiger in geweest.

Zeer verontwaardigd was hij toen een van onze groep de cognac met armagnac vergeleek.

Peter blonk hierin uit met de door hem en Hetty voorgezongen liederen. Ook een paar voordrachten ontbraken daarbij niet. Een heel gezellige avond.

De vrijdag daarop, 22 juni, bezocht ons gezelschap met een bus de markt van Brantôme, een stadje op een eiland prachtig gelegen in en aan de rivier de Dronne.

Vervolgens reden we naar de volgende plek, een groot grasveld bij Château Bourdeilles. Toen we aankwamen was

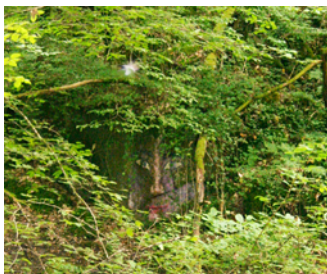

het zonnig, maar tijdens de picknick begon het te stortregenen. Snel werden paraplu's opgezet totdat de zon terug was.

Het kasteel heeft een grote verzameling meubelen, tapisseriën en kunstvoorwerpen. De kasten met de geheime ruimten trokken extra belangstelling. Vooral de plaats van een verborgen sleutelgat was verrassend.

23 Juni waren we 's morgens vrij terwijl 's middags een fietstochtje was georganiseerd. Voor een paar mensen was fietsen wat bezwaarlijk. Zij maakten gebruik van de auto. Het fietsen was kort maar daarna volgde een fikse wandeling naar de

“Saut du Chalard”, een kloof met een wild stromend riviertje. Daar konden we zoeken naar een afbeelding van een meisje waarover even eerder een legende was verteld. Zij verdronk daar in het water, maar is er nog steeds te vinden. Het riviertje lag wel in de diepte zodat we op de terugtocht flink moesten klimmen.

Het Petanque-toernooi ging niet door, omdat de Franse tegenstanders de avond ervoor op een feestje waren doorgezakt. Bang om te verliezen van die vreemden??

We hebben een dag later een eigen toernooi gespeeld, tussen de regenbuien door.

Op maandag 25 juni gingen we met eigen auto's naar een prachtig, aan het riviertje de Côte gelegen, dorp Saint Jean de Côte.

Al wandelend hebben we het dorp bekeken. Opvallend was dat er geen winkels te zien waren en zeker geen terrasjes.

De volgende halte was “Château Puyguilhem” waar we een enthousiaste rondleider troffen die alles met mimiek en in de Franse taal duidelijk wist te maken.

Tegen één uur reden we weer. Het doel was de “Abbaye Notre Dame de Boschaud” waar een volgende picknick was gepland.

Wegens de hevige regen zocht iedereen een plekje in de ruïne. Daar bleken een paar ruimten geres-taureerd te zijn en al van een dak te zijn voorzien zodat we allemaal droog zaten.

Daarna was er nog tijd om de grotten van Villars te bezoeken. Langs de ondergrondse route zagen we adembemende rotsformaties en natuurlijk de stalagmieten en stalactieten. Een vriendelijke rondleidster vertelde ons over de rotstekeningen en de vroegere bewoners.

's Avonds hadden we een gezellige barbecue in een van de ruimten van onze camping. We zaten aan ruime ronde tafels waar in het midden de vuurroosters zaten. Splinternieuw! Hoogtepunten waren de muziek van Mary en het zangduo Henk en Jan met de vertolking van "Ketelbinkie"

De laatste dag gaf Richard ons een rondleiding in zijn kasteel Le Verdoyer, waarbij hij ook vertelde over de geschiedenis ervan.

Het afscheidsdiner muzikaal opgeluisterd door Mary en later door een plaatselijke zanger/gitarist was goed voor elkaar. De leiding kreeg lof voor de voortreffelijke organisatie. Henk sprak mooie woorden en Willie overhandigde de "enveloppe met inhoud". Speciaal voor de Engelse deelnemers bedankte David Marcus in het Nederlands. Daarna was er het handenschudden, zoenen en een: "See you on the road".

Tot slot een karakterisering van de rally: Gemoedelijk, vrijheid om eigen ideeën in te passen, een gezellige

sfeer, veel hoogtepunten en aandacht voor echte ontspanning. Zeer bedankt Aris en Gerda!!

Willie en Jan Nefkens

Dit verslag en de foto's zijn te zien en te downloaden op www.jannefkens.nl (hobbies)